

**Jelgavas Spīdolas ģimnāzijas
7^k Klases skolnieks
Egīls Stūris**

PASAKA

PASAULES LIELĀKAIS BRĪNUMS

JELGAVA 2004

Reiz dzīvoja trīs brāļi - divi vecākie un viens jaunākais - Pastarītis. Vecākie brāļi bija gudri un viltīgi. Visus smagākos darbus viņi lika paveikt Pastarītim, kamēr paši varēja atpūsties. Bieži vien vecākie brāļi Pastarīti izsmēja un aizrāvoja. Pastarītis to ļaunā neņēma, jo viņš bija mazākais un vājākais no visiem. Vecākie brāļi vienmēr izdomāja veidus, kā aizskart Pastarīti. Nereti viņi teica: „Tu gan esi mulķītis. Tu pat sievu nedabūsi!” Bet jaunākais brālītis to neņēma vērā un turpināja mīlēt savus brāļus.

Tā tas turpinājās ilgi. Reiz kādu dienu Pastarītis redzēja, kā viņa brāļi lasīja ļoti interesantu grāmatu. Mazākais brālītis Pastarītis arī ļoti vēlējās to lasīt un teica saviem brāļiem: „Mīlie brāļiņi, vai es drīkstu jums pievienoties?” Uz to vecākie brāļi atteica: „Tu gan esi mulķītis, tu pat lasīt neprati!” Mazais iesaucās: „Es arī būšu gudrs, tāds pats kā jūs!” „Tas nu gan būtu pasaules lielākais brīnums!” ači brāļi reizē iesaucās.

Pastarītis noskuma un devās dārzā. Uztis apsēdās uz lield, pēlēja akmens un iegrima pārdomās: „Pasaules lielākais brīnums? Interesanti, kas tas varētu būt? Vai tā ir gudrība, kā teica mani brāļi? Vai varbūt tā ir kāda dabas parādība? Vai kāds dzīvnieks? Kuri gan man varētu sniegt atbildi?” sprieda

Pastaritis.

Pēnīgi atskanēja skaids laipna balss: „Varbūt es tev varu palīdzēt?” Pastaritis ļoti izbrīgās. Viņš pavērsās apskārt un ieraudzīja skaistu vecu veciti. Vecītim bija gara, gara bārda un labvērtīgas acis. Nesavienīgā nepamanīt vecāsa sniegbaltās drēbes. Viņņa laipnais smaids izraisīja zēna uzticību.

Pastaritis izstāstīja viņnam savas bēdas. Tas pasmūcīja un teica: „Mebēdājies! Lai sniegtu atbildi uz šo jautājumu, tev jādodas uz Zimbu kalnu. Ēlīs būs tāls, tāls, bet, ja tu vēlies sasniegt savu mērķi, tev jābūt labai gribai!”

Vecītis zēnam iedeva tarbīnu un sacīja: „Ēlā uz Zimbu kalnu, tev būs jāastopas ar durvādiem vadoņiem. Ja tu tos izpildīsi, saņemsi nelielu skastīti. Ja tu šīs skastītes ieliksi tarbīnā un atnesīsi man, es tev pateikšu, kas ir pasaules lielākais brīnums. Lai tev labāk veiktos, ņem no manis šo skastīti ar Gribu.” Pastaritis paņēma tarbīnu, ielika tajā skastīti, atvadījās un devās ceļā.

Gāja, gāja, bet ceļam galu neredzēja. Lai gan pūšēns bija noguris, tas turpināja doties uz priekšu. Ēlmalā auga maza, neliela Pukīte. Tēns to pasmarēja un juta, ka tarbīnā bija kļuvis nedaudz smagāka. Viņš paskatījās tarbīnā un blakus Gribai ieraudzīja vēl vienu skastīti -

Neatlaidību. Tā mēdināja doties tālāk.

Ievējās vakars. Pastarītis atgūlās zem koka un paskatījās debesīs. See viss galvas pūšens ieraudzīja mazus, melnus putņus. Lūtnis knābāja lielo bērza zaru. Pastarītis pasmaida un vaicāja: „Vai tad tu varēsi noknāpt šo lielo zaru?” Lūtnis atbildēja: „Ar pacietību visu var parākt!” Tad turpināja ielīdēt Pacietība.

No rīta atspirdzis, zēns devās tālāk. Bet ceļu šķērsoja plata upe. Upes straumi viņš ieraudzīja mazus sunīti. Tas zēli pirksteja: „Paldies man, pūsit, izkļūt malā. Es atpūtīšos un pārnesīšu tevi pāri upei.” Nu zēnam bija jāpierāda labestība un izēlētība. Viņš pascāpās uz tīdri iekritušā koka un izcēla suni. Sunītis teica: „Paldies, paldies!” Sunis ieskrēja mežā. Pēc brīdīņa atgriezās un sacīja: „Kāpies tik man mugurā un turies stingri!” Meža mātē sunītim bija devusi brīnumainu spēku. Tā pastarītis nonāca otra upes krastā. Turleina bija kļuvusi vēl smagāka. Un kā nu mē, tur atradās Griba, Neatlaidība, Pacietība, Labestība un Tēlsirdība.

Pūšens atvadījās no sunīša un pavēlās sev priekšā. Tur atradās stāvais Zimļu kalns. Ļēns lauk. Bija jākāpj vien tajā. Gūti gan nācās caur brīkstiem, sūnām, sprunguļiem un bedrītēm

[illegible]

Dâm devesi mājās un dāvam pīe lieldienu atņem
 radīta balta vecīti. Tēn pārcilāga tādā un noramēdīgs
 pīrām. Pīrtānītis nepīrtā lieldienu tūca," Un pēn
 kad m pīe lieldienu pārcilāgs lieldienu? " Vecītis atbaida:
 "Sāga karlāgs atrodas pīto lieldienu pārcilāgs lieldienu.
 Tēn m gudrība! Tēn sēgma vecīnāgs gudra, lieldienu-
 dīla, pārcilāgs, lieldienu, lieldienu un dīnānāgs.
 Tā kas pārcilāgs mīn pārcilāgs dīn. "